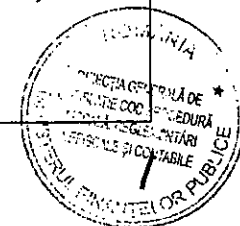

TABEL DE CONCORDANȚĂ

DIRECTIVA (UE) 2018/822 a CONSILIULUI din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării

Nr. Crt.	DIRECTIVA (UE) 2018/822 a CONSILIULUI din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării	Proiect de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală
1.	ART. 1 Directiva 2011/16/UE se modifică după cum urmează: 1. Articolul 3 se modifică după cum urmează: (a) punctul 9 se modifică după cum urmează: (i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text: „(a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a, 8aa și 8ab, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;”; (ii) la primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:	Art. I Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul 286, litera i) poz. 1 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins: „Art. 286 i) schimb de informații automat: 1. în sensul art. 291 alin. (1), art. 291¹, art. 291³ și al art. 291⁴, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291 alin. (1), prin informații disponibile se înțelege informațiile din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, ce pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;

„(c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă în afara articolului 8 alineatele (1) și (3a) și a articolelor 8a, 8aa și 8ab, comunicarea sistematică de informații predefinite prevăzută la literele (a) și (b) de la prezentul punct.”; (iii) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text: „În sensul articolului 8 alineatele (3a) și (7a), al articolului 21 alineatul (2), al articolului 25 alineatele (2) și (3) și al anexei IV, cuvintele cu inițială majusculă au înțelesul corespunzător definițiilor prevăzute în anexa I.”; 23. în sensul articolului 8ab, «întreprindere asociată» înseamnă o persoană care este legată de altă persoană cel puțin în unul din următoarele moduri: (a) o persoană participă la gestionarea unei alte persoane prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celeilalte persoane; (b) o persoană participă la controlul asupra unei alte persoane printr-o participație care depășește 25 % din drepturile de vot; (c) o persoană participă la capitalul unei alte persoane printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 25 % din capital; (d) o persoană are dreptul să primească 25 % sau mai mult din profitul unei alte persoane.	3. în sensul oricăror altor dispoziții din prezentul capitol, cu excepția prevederilor art. 291 alin. (1) și (4), art. 291¹, art. 291³ și art. 291⁴, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și pct. 2. În sensul art. 291 alin. (4) și (7), art. 304 alin. (2), art. 308 alin. (2) și (3) și al anexei nr. 4 la prezentul cod, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod. În sensul art. 291³ și al anexei nr. 3 la prezentul cod, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în această anexă.” 2. La articolul 286, litera p) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 286 p) întreprindere asociată: 1. În sensul art. 291¹, înseamnă o întreprindere care participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte întreprinderi sau când aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul întreprinderilor; 2. În sensul art. 291⁴ și al anexei nr. 4 înseamnă o persoană care se află în legătură cu altă persoană în cel puțin unul din următoarele moduri: (i) o persoană participă la gestionarea unei alte persoane prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celeilalte persoane; (ii) o persoană participă la controlul asupra unei alte persoane printr-o participație care depășește 25% din drepturile de vot; (iii) o persoană participă la capitalul unei alte persoane printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 25% din capital; (iv) o persoană are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul unei alte persoane.
---	---

Dacă mai multe persoane participă, astfel cum se menționează la literele (a)-(d), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul aceleiași persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

Dacă aceleași persoane participă, astfel cum se menționează la literele (a)-(d), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul mai multor persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

În sensul prezentului punct, o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații la toate drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului a entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea cerințelor de la litera (c) se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană care deține mai mult de 50 % din drepturile de vot deține 100 % din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați o singură persoană;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„18. «modalitate transfrontalieră» înseamnă o modalitate care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

(a) nu toți participanții la modalitate sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;

(b) unul sau mai mulți participanți la modalitate au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;

(c) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate economică în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar modalitatea constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;

(d) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate

Dacă mai multe persoane participă, astfel cum se menționează la subpct. (i)-(iv), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul aceleiași persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

Dacă aceleași persoane participă, astfel cum se menționează la subpct. (i)-(iv), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul mai multor persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

În sensul prezentei litere, o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau în ceea ce privește proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații la toate drepturile de vot sau la proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea cerințelor de la subpct. (iii) se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană care deține mai mult de 50 % din drepturile de vot deține 100 % din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați o singură persoană;

3. La articolul 286, după litera Ț) se introduc 8 litere noi, literele t) – y), cu următorul cuprins:

„t) aranjament transfrontalier – un aranjament care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

1. nu toți participanții la aranjament sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;

2. unul sau mai mulți participanți la aranjament au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;

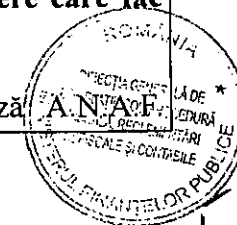
3. unul sau mai mulți participanți la aranjament desfășoară o activitate economică în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar aranjamentul constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;

4. unul sau mai mulți participanți la aranjament desfășoară o activitate

într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau fără a institui un sediu permanent în acea jurisdicție; (e) o astfel de modalitate are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau a identificării beneficiarilor reali. În sensul punctelor 18 – 25 din prezentul articol, al articolului 8ab și al anexei IV, o modalitate include de asemenea o serie de modalități. O modalitate poate cuprinde mai multe etape sau părți; 19. «modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării» înseamnă orice modalitate transfrontalieră care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa IV; 20. «semn distinctiv» înseamnă o caracteristică sau o însușire a unei modalități transfrontaliere care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este menționată în anexa IV; 21. «intermediar» înseamnă orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării. De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării. Orice persoană are dreptul să furnizeze dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele și circumstanțele relevante,	economică într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau fără a institui un sediu permanent în acea jurisdicție; 5. un astfel de aranjament are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau asupra identificării beneficiarilor reali. În sensul lit. t) – y) din prezentul articol, al art. 291⁴ și al anexei nr. 4 la prezentul cod, un aranjament transfrontalier include de asemenea o serie de aranjamente. Un aranjament transfrontalier poate cuprinde mai multe etape sau mai multe părți; t) aranjament transfrontalier care face obiectul raportării – orice aranjament transfrontalier care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa nr. 4 la prezentul cod; u) semn distinctiv – o caracteristică sau însușire a unui aranjament transfrontalier care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este menționat în anexa nr. 4 la prezentul cod; v) intermediar – orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. Orice persoană are dreptul să furnizeze A.N.A.F. dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele și circumstanțele
---	---

la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere. Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții suplimentare: (a) să fie rezidentă în scopuri fiscale într-un stat membru; (b) să aibă un sediu permanent într-un stat membru prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză; (c) să fie constituită într-un stat membru sau să fie reglementată de legislația unui stat membru; (d) să fie înregistrată într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță într-un stat membru; 22. «contribuabil relevant» înseamnă orice persoană căreia i se pune la dispoziție o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unei astfel de modalități; 24. «modalitate comercializabilă» înseamnă o modalitate transfrontalieră care este proiectată, comercializată, pregătită pentru implementare sau pusă la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acesteia; 25. «modalitate ad-hoc» înseamnă orice modalitate transfrontalieră care nu este o modalitate comercializabilă.”	relevante, la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere. Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții suplimentare: 1. să fie rezidentă în scopuri fiscale în România; 2. să aibă un sediu permanent pe teritoriul României prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză; 3. să fie constituită în România sau să fie reglementată de legislația națională a României; 4. să fie înregistrată într-o asociație profesională în legătură cu prestarea de servicii juridice, fiscale sau de consultanță din România; w) contribuabil relevant – orice persoană căreia i se pune la dispoziție un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unui astfel de aranjament; x) aranjament comercializabil – un aranjament transfrontalier care este proiectat, comercializat, pregătit pentru implementare sau pus la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acestuia; y) aranjament personalizat – un aranjament transfrontalier care nu este un aranjament comercializabil.”
2. 2. Se introduce următorul articol: „Articolul 8ab Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune	4. După articolul 291⁴ se introduce un nou articol, articolul 291⁴, cu următorul cuprins: „Art. 291⁴ Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării (1) În termen de 30 de zile, intermediarii raportează

intermediarilor să depună la autoritățile competente informațiile aflate la cunoștința, în posesia sau sub controlul lor cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, în termen de 30 de zile începând:

- (a) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pusă la dispoziție în vederea implementării; sau
- (b) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pregătită pentru implementare; sau
- (c) din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare a modalității transfrontaliere care face obiectul raportării, oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În pofida primului paragraf, intermediarii menționați la articolul 3 punctul 21 al doilea paragraf au, de asemenea, obligația de a depune informații în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere, în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

(2) În cazul modalităților comercializabile, statele membre iau măsurile necesare pentru a impune intermediarului să întocmească un raport periodic, la fiecare trei luni, prin care să furnizeze o variantă actualizată care să conțină noile informații care fac obiectul raportării, menționate la punctul 14 literele (a), (d), (g) și (h), care au devenit disponibile de la depunerea ultimului raport.

(3) În cazul în care intermediarul are răspunderea de a depune informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai în statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) statul membru în care intermediarul își are rezidența fiscală;

informații, de care au luat la cunoștință sau care se află în posesia ori sub controlul lor, cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării.

(2) În funcție de momentul la care survine mai întâi oricare dintre cazurile de mai jos, termenul de 30 de zile de la alin. (1) începe să curgă:

- a) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziție în vederea implementării; sau
- b) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementare; sau
- c) din momentul în care a fost făcut primul pas în demersul de implementare a aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

(3) Prin excepție de la alin. (1), intermediarii menționați la al doilea paragraf al art. 286 lit. v) au obligația de a raporta la organul fiscal competent informațiile relevante în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

(4) În cazul aranjamentelor comercializabile, intermediarul întocmește la fiecare 3 luni un raport prin care furnizează A.N.A.F. informațiile noi sau actualizate care fac obiectul raportării, prevăzute la alin. (19) lit. a), d), g) și h), devenite disponibile de la depunerea ultimului raport.

(5) În cazul în care intermediarul are obligația de raportare a informațiilor cu privire la un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, atunci aceste informații vor fi raportate numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- a) statul membru în care intermediarul își are rezidența fiscală;

(b) statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin intermediul căruia sunt furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză; (c) statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat; (d) statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță. (4) În cazul în care, în temeiul alineatului (3), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este exonerat de depunerea informațiilor dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru. (5) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a da intermediarilor dreptul la o derogare de la depunerea informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în cazul în care obligația de raportare ar încălca privilegiul profesional legal în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv. În aceste circumstanțe, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să notifice fără întârziere oricărui alt intermediar sau, dacă nu există un alt intermediar, contribuabilului relevant obligațiile de raportare care îi revin în temeiul alineatului (6). Intermediarii nu pot beneficia de o derogare în temeiul primului paragraf decât în măsura în care își desfășoară activitatea în limitele legilor naționale relevante care le definesc profesia. (6) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care nu există niciun intermediar sau în care intermediarul informează contribuabilul relevant sau un alt intermediar cu privire la aplicarea unei derogări în temeiul alineatului (5), obligația de depunere a informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării revine celui alt intermediar informat sau, dacă acesta nu există, contribuabilului relevant.	b) statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin intermediul căruia sunt furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză; c) statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat; d) statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională în legătură cu servicii de natură juridică, fiscală sau de consultanță. (6) În cazul în care, potrivit alin. (5), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este exonerat de la îndeplinirea acestuia în România dacă deține și prezintă A.N.A.F. dovezi concludente din care reiese, dincolo de orice dubiu, că aceleași informații au fost raportate autorității competente într-un alt stat membru. (7) În cazul intermediarilor care, potrivit legii fac obiectul unei obligații de păstrare a secretului profesional, aceștia raportează aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării doar cu acordul scris al contribuabilului relevant. (8) În lipsa acordului prevăzut la alin. (7): a) intermediarul notifică, fără întârziere, în scris, oricărui alt intermediar obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19); b) intermediarul notifică, fără întârziere, în scris, contribuabilului relevant obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19), în cazul în care nu există un alt intermediar. (9) În cazul în care nu există niciun intermediar, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine contribuabilului relevant.
---	---

(7) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare depune informațiile în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pusă la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării sau este pregătită pentru implementarea de către contribuabilul relevant sau din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare legat de contribuabilul relevant, oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de a depune informații privind modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) statul membru în care contribuabilul relevant își are rezidența fiscală;
- (b) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de modalitatea în cauză;
- (c) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru;
- (d) statul membru în care contribuabilul relevant desfășoară o activitate, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru.

(8) În cazul în care, în temeiul alineatului (7), există o obligație de raportare multiplă, contribuabilul relevant este exonerat de depunerea informațiilor dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.

(10) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare raportează informațiile prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F. în termen de 30 de zile. Termenul de 30 de zile începe să curgă din ziua următoare datei în care survine mai întâi oricare dintre momentele următoare:

- a) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării;
- b) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementarea de către contribuabilul relevant;
- c) momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare în legătură cu contribuabilul relevant.

(11) În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de raportare a informațiilor privind aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații sunt raportate numai autorităților competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- a) statul membru în care contribuabilul relevant își are rezidența fiscală;
- b) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de aranjamentul în cauză;
- c) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent într-un stat membru;
- d) statul membru în care contribuabilul relevant desfășoară o activitate, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent într-un stat membru.

(12) În cazul în care, potrivit alin. (11), există obligația de raportare în mai multe state membre, contribuabilul relevant este exonerat de obligația de a raporta dacă prezintă A.N.A.F. dovezi concludente din care să rezulte, dincolo de orice dubiu, că obligația de raportare a fost îndeplinită prin raportarea informațiilor prevăzute la alin. (19) autorității competente dintr-un alt stat membru.

(9) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de depunere a informațiilor cu privire la modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în aceeași modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării.

Un intermediar este exonerat de depunerea informațiilor numai dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (14) au fost depuse deja de un alt intermediar.

(10) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant și în cazul în care există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care depune informațiile în conformitate cu alineatul (6) să fie cel care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării;
- (b) contribuabilul relevant care gestionează implementarea modalității.

Orice contribuabil relevant este exonerat de depunerea informațiilor numai dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (14) au fost depuse deja de un alt contribuabil relevant.

(11) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a impune fiecărui contribuabil relevant depune la autoritatea fiscală informațiile cu privire la utilizarea modalității transfrontaliere raportabile care face obiectul raportării în fiecare an în care aceasta a fost utilizată.

(12) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a le impune intermediarilor și contribuabililor relevanți să depună informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării a căror primă etapă a fost implementată între data intrării în vigoare și data

(13) În cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în același aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. Oricare dintre intermediarii implicați în același aranjament transfrontalier care face obiectul raportării poate fi exonerat de la obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F. dacă deține dovezi concludente, din care să rezulte dincolo de orice dubiu, că informațiile prevăzute la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. de un alt intermediar.

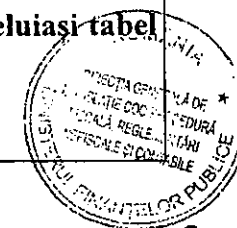
(14) În cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant, dar există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care raportează informațiile potrivit alin. (8)-(9) să fie cel care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării;
- (b) contribuabilul relevant care gestionează implementarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

(15) Sunt exonerati de la îndeplinirea obligației de raportare contribuabilii relevanți care dețin dovezi concludente din care rezultă, dincolo de orice dubiu, că informațiile menționate la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. de un alt contribuabil relevant.

(16) Contribuabilul relevant raportează A.N.A.F. informațiile cu privire la utilizarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării în fiecare an în care acesta a fost utilizat.

Textul de transpunere se regăsește mai jos, în cadrul aceluiași tabel la art. II pct. 1.

aplicării prezentei directive. Intermediarii și contribuabilii relevanți, după caz, depun informațiile cu privire la respectivele modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării până la 31 august 2020.

(13) Autoritatea competentă a unui stat membru în care au fost depuse informațiile în conformitate cu alineatele (1)-(12) din prezentul articol comunică, prin intermediul unui schimb automat, informațiile precizate la alineatul (14) din prezentul articol către autoritățile competente din toate celelalte state membre, în conformitate cu modalitățile practice adoptate în temeiul articolului 21.

(14) Informațiile care trebuie comunicate de autoritatea competentă a unui stat membru în temeiul alineatului (13) includ, după caz, următoarele:

(a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor relevanți, inclusiv numele, data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice), reședința fiscală, NIF ale acestora, și, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;

(b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa IV care determină ca modalitatea transfrontalieră să facă obiectul raportării;

(c) un rezumat al conținutului modalității transfrontaliere care face obiectul raportării, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscută de obicei, dacă aceasta există, și o descriere generală a modalităților sau activităților economice relevante, fără a duce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial ori a unor informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicilor publice;

(d) data la care s-a desfășurat sau la care se va desfășura prima etapă a implementării modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;

(17) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se aprobă formularul utilizat de intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, în vederea raportării informațiilor cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării, potrivit alin. (1) – (16).

(18) Ulterior raportării informațiilor de către intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, potrivit alin. (1) – (16), A.N.A.F. comunică autorităților competente din celelalte state membre, prin intermediul schimbului automat, informațiile prevăzute la alin. (19) utilizând formularele-tip și procedurile specifice în conformitate cu art. 303 și 304.

(19) Informațiile comunicate de A.N.A.F. în temeiul alin. (18) includ, după caz, următoarele:

a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor relevanți inclusiv numele, data și locul nașterii, în cazul unei persoane fizice, rezidența fiscală, NIF al acestora și, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;

b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa nr. 4 la prezentul cod care au fost utilizate pentru a determina caracterul raportabil al aranjamentului transfrontalier;

c) un rezumat al conținutului aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscut de regulă, dacă aceasta există, și o descriere abstractă a aranjamentelor sau a activităților economice relevante, fără a conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial sau informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicii publice;

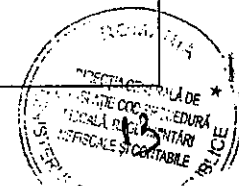
d) data la care prima etapă pentru implementarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării a fost efectuată sau urmează a fi efectuată;

(e) detalii privind dispozițiile naționale care constituie baza modalității transfrontaliere care face obiectul raportării; (f) valoarea modalității transfrontaliere care face obiectul raportării; (g) identificarea statului membru al contribuabilului (contribuabililor) relevant (relevanți) și a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării; (h) identificarea oricărei alte persoane din statul membru care este probabil să fie afectată de modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană. (15) Faptul că o administrație fiscală nu reacționează la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării nu implică acceptarea valabilității sau a tratamentului fiscal ale respectivei modalități. (16) Pentru a facilita schimbul de informații menționat la alineatul (13) din prezentul articol, Comisia adoptă modalitățile practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (14) din prezentul articol, în cadrul procedurii de stabilire a formularului standard menționat la articolul 20 alineatul (5). (17) Comisia nu are acces la informațiile menționate la alineatul (14) literele (a), (c) și (h). (18) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost depuse informațiile. Primele informații se comunică până la 31 octombrie 2020.”	e) detalii privind dispozițiile din legislația națională relevantă care constituie baza aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării; f) valoarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării; g) identificarea statului membru al contribuabilului relevant și a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării; h) identificarea oricărei alte persoane dintr-un stat membru care este probabil să fie afectată de aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană. (20) Lipsa de reacție a A.N.A.F. cu privire la un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării nu implică acceptarea validității sau tratamentul fiscal al respectivului aranjament. (21) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost raportate informațiile prevăzute la alin. (19). A.N.A.F. comunică, prin intermediul schimbului automat, primele informații până la 31 octombrie 2020. (22) A.N.A.F. emite și publică pe pagina de internet proprie ghidul prin care detaliază aspectele referitoare la modul de aplicare a prevederilor anexei nr. 4 la prezentul cod.”
--	---

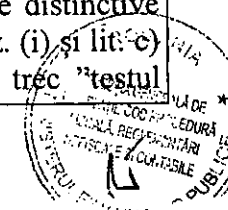
3.	3. La articolul 20, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text: „(5) Comisia adoptă formulare standard, inclusiv regimul lingvistic, în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2), în următoarele cazuri: (a) pentru schimbul automat de informații privind deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer, în conformitate cu articolul 8a, înainte de 1 ianuarie 2017; (b) pentru schimbul automat de informații privind modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, în conformitate cu articolul 8ab, înainte de 30 iunie 2019. Aceste formulare standard nu conțin mai mult decât componentele pentru schimbul de informații enumerate la articolul 8a alineatul (6) și la articolul 8ab alineatul (14) și alte câmpuri conexe care sunt legate de aceste componente și care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor respective ale articolelor 8a și 8ab. Regimul lingvistic menționat la primul paragraf nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolele 8a și 8ab în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic respectiv să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii.”	5. La articolul 303, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 303 (7) ANAF comunică informațiile menționate la art. 291¹, 291³ și art. 291⁴ în limba română. Cu toate acestea, în funcție de regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană, în temeiul primului paragraf al alin. (5) al art. 20 din Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2016/881 din 25 mai 2016 și, respectiv Directiva (UE) 2018/822 din 25 mai 2018, ANAF comunică elementele esențiale ale informațiilor respective și într-o altă limbă oficială a Uniunii.”
4.	4. La articolul 21, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text: „(5) Până la 31 decembrie 2017, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care	Nu este cazul

	informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8a alineatele (1) și (2) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate. Până la 31 decembrie 2019, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8ab alineatele (13), (14) și (16) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate. Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la informațiile înregistrate în respectivul registru. Comisia are, la rândul ei, acces la informațiile înregistrate în respectivul registru, dar în limitele prevăzute la articolul 8a alineatul (8) și la articolul 8ab alineatul (17). Modalitățile practice necesare sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2). Până când respectivul registru central securizat devine operațional, schimbul automat menționat la articolul 8a alineatele (1) și (2) și la articolul 8ab alineatele (13), (14) și (16) se realizează în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu modalitățile practice aplicabile.”	
5.	5. La articolul 23, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text: „(3) Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a, 8aa și 8ab, precum și rezultatele practice obținute. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formularul și condițiile de comunicare a evaluării anuale respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”	6. La articolul 306, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 306 (3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului de informații automat prevăzut la art. 291, 291¹, 291³ și 291⁴, precum și rezultatele practice obținute, utilizând formularul și condițiile de transmitere adoptate de către Comisia Europeană, conform art. 23 din Directiva 2011/16/UE.”

6.	Articolul 25a se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 25a Sanțiuni Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și în ceea ce privește articolele 8aa și 8ab și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.”	7. La articolul 336 alineatul (1), după litera v) se introduc 2 noi litere, lit. w) și x), cu următorul cuprins: „w) neraportarea ori raportarea cu întârziere de către intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, a aranjamentelor transfrontaliere care fac obiectul raportării; x) neîndeplinirea de către intermediar a obligației de notificare a altui intermediar sau a contribuabilului relevant, astfel cum este prevăzută la art. 291⁴ alin. (9).” 8. La articolul 336 alineatul (2), după litera m) se introduc 2 noi litere, lit. n) și o), cu următorul cuprins: „n) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. w); o) cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. x).”
7.	7. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 27 Raportare (1) La fiecare cinci ani după data de 1 ianuarie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive. (2) La fiecare doi ani după data de 1 iulie 2020, statele membre și Comisia evaluează relevanța anexei IV, iar Comisia prezintă un raport Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă	Nu este cazul
8.	8. Se adaugă anexa IV, al cărei text figurează în anexa la prezenta directivă	9. După anexa nr. 3 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 4, având conținutul prevăzut în anexa la prezenta ordonanță.
9.	ART. 1 2. Se introduce următorul articol: „Articolul 8ab Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării	Art. II

	(12) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a le impune intermediarilor și contribuabililor relevanți să depună informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării a căror primă etapă a fost implementată între data intrării în vigoare și data aplicării prezentei directive. Intermediarii și contribuabilii relevanți, după caz, depun informațiile cu privire la respectivele modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării până la 31 august 2020. ART. 2 (1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2019, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte. Statele membre aplică aceste acte începând de la 1 iulie 2020. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.	(1) Intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, raportează până la 31 august 2020 aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării pentru perioada cuprinsă între 25 iunie 2018 și 1 iulie 2020. (2) Ordinul președintelui A.N.A.F. prevăzut la art. 291⁴ alin. (17) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe. (3) Prevederile art. I din prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 iulie 2020.
10.	ART. 3 Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	Nu este cazul
11.	ANEXA IV SEMNE DISTINCTIVE Partea I. Testul beneficiului principal Semnele distinctive generice din categoria A și semnele distinctive specifice din categoria B și din categoria C punctul 1 litera (b) punctul (i) și literele (c) și (d) pot fi luate în considerare numai în cazul în care	Anexa nr. 4 SEMNE DISTINCTIVE Partea I. Testul beneficiului principal 1. Semnele distinctive generice din categoria A și semnele distinctive specifice din categoria B și din categoria C pct. 1 lit. b) poz. (i) și lit. c) și d) pot fi luate în considerare numai în cazul în care trec "testul

trec «testul beneficiului principal». Testul respectiv se consideră a fi trecut dacă se poate stabili faptul că beneficiul principal sau unul dintre beneficiile principale pe care o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să le obțină de pe urma unei modalități, ținând seama de toți factorii și toate circumstanțele relevante, este obținerea unui avantaj fiscal. În contextul semnului distinctiv de la categoria C punctul 1, prezența condițiilor enunțate la categoria C punctul 1 litera (b) punctul (i), litera (c) sau litera (d), necoroborată cu alte elemente, nu poate constitui un motiv pentru a concluziona că o modalitate trece testul beneficiului principal. Partea II. Categorii de semne distinctive A. Semne distinctive generice legate de testul beneficiului principal 1. O modalitate în cazul căreia contribuabilul relevant sau un participant la modalitate se angajează să respecte o condiție de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care modalitatea respectivă ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale. 2. O modalitate în cazul căreia intermediarul este îndreptățit să primească un comision (sau dobândă, o remunerație aferentă costurilor financiare și altor cheltuieli) pentru modalitatea respectivă, iar respectivul comision este fixat prin referire la: (a) cuantumul avantajului fiscal care rezultă din modalitatea respectivă; sau (b) dacă modalitatea duce efectiv la obținerea unui avantaj fiscal sau nu. Aceasta ar include obligația ca intermediarul să ramburseze parțial sau integral comisioanele în cazul în care avantajul fiscal care ar trebui să rezulte din modalitatea respectivă nu a fost obținut, parțial sau	beneficiului principal”. 2. Testul respectiv se consideră a fi trecut dacă se poate stabili faptul că beneficiul principal sau unul dintre beneficiile principale pe care o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să le obțină de pe urma unui aranjament transfrontalier, ținând seama de toate împrejurările și circumstanțele relevante, este obținerea unui avantaj fiscal. 3. În contextul semnului distinctiv de la categoria C pct. 1, prezența condițiilor enunțate la categoria C pct. 1 lit. b) poz. (i), lit. c) sau lit. d), necoroborată cu alte elemente, nu poate constitui singurul motiv pentru a concluziona că un aranjament transfrontalier trece testul beneficiului principal. Partea II. Categorii de semne distinctive A. Semne distinctive generice legate de testul beneficiului principal 1. Un aranjament transfrontalier în cazul căruia contribuabilul relevant sau un participant la aranjamentul transfrontalier acceptă să respecte o clauză de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care aranjamentul respectiv ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale. 2. Un aranjament transfrontalier pentru care intermediarul este îndreptățit să primească un comision (sau dobândă, o remunerație aferentă costurilor financiare și altor cheltuieli) pentru aranjamentul respectiv, iar respectivul comision este fixat prin referire la: a) cuantumul avantajului fiscal care rezultă din aranjamentul respectiv; sau b) un avantaj fiscal care derivă sau nu din aranjamentul respectiv. Aceasta ar include obligația intermediarului să restituie parțial sau integral comisioanele, în cazul în care avantajul fiscal urmărit ce derivă din aranjamentul respectiv nu a fost obținut parțial sau integral.
--	---

integral.

3. O modalitate care conține o documentație și/sau o structură puternic standardizată și care este disponibilă pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi necesară personalizarea substanțială a acesteia în vederea implementării.

B. Semne distinctive specifice legate de testul beneficiului principal

1. O modalitate prin care un participant la aceasta ia măsuri artificiale care constau în achiziționarea unei societăți care înregistrează pierderi, întreruperea activității principale a acesteia și utilizarea pierderilor societății respective pentru a-și reduce propriile obligații fiscale, inclusiv prin intermediul unui transfer al acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi.

2. O modalitate care are efectul de conversie a veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus sau scutite de la plata impozitelor.

3. O modalitate care include tranzacții circulare ce duc la spălarea de fonduri, mai precis prin implicarea unor entități interpușe fără altă funcție comercială primară, sau prin tranzacții care se compensează sau se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare.

C. Semne distinctive specifice legate de tranzacțiile transfrontaliere

1. O modalitate care implică plăți transfrontaliere deductibile efectuate între două sau mai multe întreprinderi asociate, în cazul în care este prezentă cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție fiscală;

3. Un aranjament transfrontalier care conține o documentație și/sau o structură puternic standardizată și care este disponibil pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi necesară personalizarea substanțială a acestuia pentru implementare.

B. Semne distinctive specifice legate de testul beneficiului principal

1. Un aranjament transfrontalier prin care un participant la aranjamentul respectiv ia măsuri artificiale, prin asta înțelegând inclusiv tranzacții transfrontaliere artificiale potrivit art. 11 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care pot consta în achiziționarea unei societăți care înregistrează pierderi, întreruperea activității principale a respectivei societăți și utilizarea pierderilor societății pentru a reduce obligațiile fiscale, inclusiv prin intermediul unui transfer a acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi.

2. Un aranjament transfrontalier care are ca efect conversia veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus sau sunt scutite de la plata impozitelor.

3. Un aranjament transfrontalier care include tranzacții circulare care au ca rezultat spălarea banilor, anume prin implicarea unor entități interpușe fără alt scop comercial primar sau prin tranzacții care se compensează ori se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare.

C. Semne distinctive specifice asociate tranzacțiilor transfrontaliere

1. Un aranjament transfrontalier care implică plăți transfrontaliere deductibile efectuate între două sau mai multe întreprinderi asociate, în cazul în care este prezentă cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție;

(b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, aceea jurisdicție:

(i) nu impune niciun impozit pe profit sau impune un impozit pe profit la o rată egală cu zero sau aproape egală cu zero; sau

(ii) este inclusă într-o listă de jurisdicții ale unor țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul OCDE, ca fiind necooperante;

(c) plata beneficiază de o scutire integrală de impozit în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;

(d) plata beneficiază de un regim fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;

2. Deducerile pentru aceeași amortizare a activului sunt solicitate în mai multe jurisdicții.

3. Scutirea de la dubla impunere în ceea ce privește același element de venit sau de capital este solicitată în mai multe jurisdicții.

4. Există o modalitate care include transferuri de active și în cazul căreia există o diferență semnificativă în ceea ce privește suma tratată ca plătilă pentru activele respective în jurisdicțiile implicate.

D. Semne distinctive specifice referitoare la schimbul automat de informații și la beneficiarii reali

1. O modalitate care poate avea ca efect subminarea obligației de raportare în conformitate cu legislația de punere în aplicare a legislației Uniunii sau cu orice acorduri echivalente referitoare la schimbul automat de informații privind Conturile Financiare, inclusiv acorduri cu țări terțe, sau care profită de absența unor astfel de legi sau acorduri. Aceste modalități includ cel puțin:

(a) utilizarea unui cont, a unui produs sau a unei investiții care nu reprezintă sau pretinde că nu reprezintă un Cont Financiar, dar prezintă

b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, aceea jurisdicție:

(i) nu impune un impozit pe profit sau impune un impozit pe profit la o cotă egală cu zero ori mai mică de 1%; sau

(ii) este inclusă într-o listă de jurisdicții ale unor țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, și au fost calificate ca fiind necooperante;

c) plata beneficiază de o scutire integrală de impozit în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;

d) plata beneficiază de un regim fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal.

2. Deducerile pentru aceeași amortizare a activului sunt solicitate în mai multe jurisdicții.

3. Scutirea de la dubla impunere cu privire la același element de venit sau de capital este pretinsă în mai mult de o jurisdicție.

4. Există un aranjament transfrontalier care include transferuri de active și în cazul căruia există o diferență semnificativă în ceea ce privește suma tratată ca plătilă pentru activele respective în jurisdicțiile implicate.

D. Semne distinctive specifice referitoare la schimbul automat de informații și la beneficiarii reali

1. Un aranjament transfrontalier care poate avea ca efect subminarea obligației de raportare instituită potrivit normelor prin care a fost implementată legislația UE în materie sau oricare alte acorduri echivalente privind schimbul automat de informații referitoare la Conturile Financiare, inclusiv acorduri cu țări terțe, sau care profită de absența unor astfel de legi sau acorduri. Aceste aranjamente transfrontaliere includ cel puțin:

a) utilizarea unui cont, a unui produs sau a unei investiții care nu reprezintă sau despre care se pretinde că nu reprezintă un Cont

caracteristici care sunt similare în esență cu cele ale unui Cont Financiar; (b) transferul Conturilor Financiare sau al activelor către jurisdicții în care nu există obligația schimbului automat de informații privind Conturile Financiare cu statul de reședință al contribuabilului relevant, sau utilizarea jurisdicțiilor respective; (c) reclasificarea veniturilor și a capitalului în produse sau plăți care nu fac obiectul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare; (d) transferul sau conversia unei Instituții Financiare, a unui Cont Financiar sau a activelor acestora, într-o Instituție Financiară, un Cont Financiar sau active care nu fac obiectul raportării în cadrul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare; (e) utilizarea de entități, modalități sau structuri juridice care elimină sau pretind că elimină raportarea unuia sau mai multor titulari de conturi sau a uneia sau mai multor persoane care exercită controlul în cadrul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare; (f) modalități care subminează sau exploatează punctele slabe din cadrul procedurilor de precauție utilizate de Instituțiile Financiare pentru a-și respecta obligațiile de raportare a informațiilor privind Conturile Financiare, inclusiv utilizarea jurisdicțiilor cu regimuri neadecvate sau precare de asigurare a respectării legislației privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe precare în materie de transparență cu privire la persoanele juridice sau construcțiile juridice. 2. O modalitate care implică un lanț juridic sau de beneficiari reali lipsit de transparență, cu utilizarea unor persoane, construcții juridice sau structuri: (a) care nu desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații de lucru adecvate; și (b) care sunt constituite, gestionate, rezidente, controlate sau stabilite în orice altă jurisdicție decât cea de rezidență a unuia sau a mai multor beneficiari reali ai activelor deținute de aceste persoane, construcții juridice sau structuri; și	Financiar, dar prezintă caracteristici care sunt similare în esență cu cele ale unui Cont Financiar; b) transferul Conturilor Financiare sau al activelor către jurisdicții în care nu există obligația schimbului automat de informații privind Conturile Financiare cu statul de reședință al contribuabilului relevant sau utilizarea jurisdicțiilor respective; c) reclasificarea veniturilor și a capitalului în produse sau plăți care nu fac obiectul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare; d) transferul sau conversia unei Instituții Financiare, a unui Cont Financiar sau a activelor acestora, într-o Instituție Financiară, un Cont Financiar sau active care nu fac obiectul raportării în cadrul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare; e) utilizarea entităților legale, aranjamentelor sau structurilor juridice care elimină sau despre care se pretinde că înlătură obligația de raportare a unuia sau mai multor Titulari de cont sau Persoane care exercită controlul, instituită potrivit normelor privind schimbul automat de informații a Conturilor Financiare; f) aranjamente transfrontaliere care subminează sau exploatează slăbiciunile din cadrul procedurilor de diligență fiscală utilizate de Instituțiile Financiare pentru a-și respecta obligațiile de raportare a informațiilor privind Conturi Financiare, inclusiv utilizarea jurisdicțiilor cu regimuri inadecvate sau precare de asigurare a respectării legislației privind combaterea spălării banilor ori cu cerințe precare în materie de transparență cu privire la persoanele juridice sau construcțiile juridice. 2. Un aranjament transfrontalier care implică un lanț juridic sau de beneficiari reali netransparent, ce utilizează persoane, aranjamente juridice sau structuri: a) care nu desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații de lucru adecvate; și b) care sunt încorporate, gestionate, rezidente, controlate sau stabilite în orice altă jurisdicție decât cea de rezidență a unuia sau mai mulți dintre beneficiarii reali ai activelor deținute de aceste persoane, construcții juridice sau structuri; și
--	--

(c) în cazul în care beneficiarii reali ai acestor persoane, construcții juridice sau structuri, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/849, sunt făcuți neidentificabili.

E. Semne distinctive specifice referitoare la stabilirea prețurilor de transfer

1. O modalitate care implică utilizarea unor norme unilaterale privind «sfera de siguranță».

2. O modalitate care implică transferul de active necorporale dificil de evaluat. Termenul «active necorporale dificil de evaluat» desemnează activele necorporale sau drepturile privind acestea pentru care, în momentul transferului lor între întreprinderi asociate:

(a) nu există elemente comparabile fiabile; și

(b) la data la care a fost încheiată tranzacția, previziunile privind viitoarele fluxuri de numerar sau veniturile preconizate a fi obținute din activele necorporale transferate, sau ipotezele utilizate în evaluarea activului necorporal sunt foarte nesigure, astfel încât la momentul transferului este dificil să se prevadă nivelul final de succes al activului necorporal.

3. O modalitate care implică un transfer transfrontalier de funcții și/sau de riscuri și/sau de active în interiorul unui grup, în cazul în care

(c) în cazul în care beneficiarii reali ai acestor persoane, construcții juridice sau structuri, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, devin neidentificabili.

E. Semne distinctive specifice privind prețurile de transfer

1. Un aranjament transfrontalier care implică utilizarea unor reglementări unilaterale privind "zona de siguranță", potrivit înțelesului atribuit acestei noțiuni de Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

2. Un aranjament transfrontalier care implică transferul de active necorporale greu de evaluat. Noțiunea "active necorporale greu de evaluat" vizează activele necorporale sau drepturile asupra acestora pentru care, la momentul transferului lor între întreprinderi asociate:

a) nu există elemente comparabile fiabile; și

b) la data la care a fost încheiată tranzacția, previziunile privind viitoarele fluxuri de numerar sau veniturile preconizate a fi obținute din activul necorporal transferat sau ipotezele utilizate în evaluarea activului necorporal sunt foarte incerte, generând dificultăți în preconizarea nivelului final de succes al activului necorporal la momentul transferului.

3. Un aranjament transfrontalier care implică un transfer transfrontalier de funcții și/sau riscuri și/sau de active în interiorul unui grup, dacă

